

feende have ganske anderledes Hjælpefilber til sin Naadighed, end vi kunne have, for at bedømme denne Side af Sagen. Med Hensyn til den anden Side af Sagen er der jo ogsaa forskjellige Ting, som endnu maa undersøges. Skal man gaae til Brabrand som Hovedstation, saa vil der jo være forskellige Bygninger at opføre. Jeg formoder, at der vil foranlediges en betydelig Beføstning ved Dreieskiver og alt Saabant, som hører til en Hovedstation, man vil blive nødt til at opføre Bygninger til Jernbanepersonalet, der for Diebliffet er stationeret i Aarhus, og der vil endvidere formodentlig blive lagt et Dobbeltspor, hvad der ogsaa vil medføre en betydelig Udgift. Endelig kommer herved ogsaa det i Betragtning, hvad jeg formoder er rigtigt, at Aarhus bestandig har været udseet til at skulle være Hovedpunktet; saaledes forekommer det mig i det Mindste, at man har begyndt at indrette sig der med Værksteder og Andet, hvad der hører til en Hovedstation. — Men jeg tør dog ikke have en saa bestemt Mening, som de Herrer fra Aarhus om, at man skal vælge Aarhus og ikke Brabrand til Hovedstation. Det følger af sig selv, at de Herrer, hvis Interesser ere knyttede til Aarhus, see Sagen i et noget andet Lys end mange af os Andre, hvorfor det ogsaa forekommer mig at maatte være Ministeren, der vil have at undersøge, hvad der taler for og hvad der taler enten imod Brabrand eller Aarhus. Forskjellen i Udgiften er ikke af nogen væsentlig Betydning og kan ikke her spille nogen Rolle. Den høitærede Minister maa staae over Partierne og være istand til at fælde en mere begrundet Dom om dette Spørgsmaal, end vi kunne det. Jeg drifter mig til at paastaae, at det endnu staaer uafgjort, hvilket Punkt der skal ansees for at være det rette. Jeg skal derfor stemme for, at det overlades til Ministeren at tage den endelige Bestemmelse, saameget mere, som Undersøgelserne paa Terrainet endnu ikke ere ganske færdige, idet vi kun have faaet opgivet den omtrentlige Beføstning, men ikke den nøjagtige. Jeg haaber, at vi hermed ville blive færdige for længere Tid med de nyeste Jernbaner. At den hele Sag er gaaet, som steet er, kan jeg ikke Andet end beklage, fordi jeg stadigt har været overbevist

om, at vi havde gjort bedre i at trække Banen midtvejs gennem Thyland. Det er imidlertid nu forgjæves at tale mere om, hvad der burde være gjort; men at man vil vælge Torriksbanen paa Grund af, at man ikke anseer det for rigtigt at gaae saa dybt ind i Landet og lægge Banen om ad Skanderborg, det antager jeg ikke. Jeg vil tilstaae, at det er et ligefremt Billigheds-hensyn imod alle dem, der stærkt interessere sig for de paagjældende Egne, ikke at gjøre dette.

C. M. Jespersen: Naagtet der, efter de Udtalelser, der ere faldne her i Salen idag, og navnlig efter at Foredrag ere holdte i en Retning, som jeg ikke havde ventet, nemlig af de tvende ærede Rigsdagsmænd for Randers Amts Bde og 2den Valgkreds (Kampmann og S. Ree) samt af den ærede sidste Taler, vel ikke kan være noget stort Haab om, at Torriksbanen vil være at sætte igjennem, anseer jeg det dog for min Pligt i den ellefte Time, inden den endelige Afgjørelse træffes, at udtale mig for det, som jeg efter min fuldeste Overbeviisning maa ansee for det eneste Rette. Jeg skal først gaae til et Argument, der med Styrke er anført imod dette Forslag, men som netop forekommer mig, rigtig anvendt, at maatte kunne anføres for det. Naar man seer med Rigsdagens Brillen paa Forslaget, hedder det, maa man jo erklære sig imod det; thi efter Alt, hvad der har foreligget i Rigsdagen fra tidligere Forhandlinger, er der nemlig ikke Grund til at antage, at man nu skulde ville gaae over Torriks til Aarhus. Jeg opfatter Forhandlingerne i Rigsdagen paa en anden Maade; jeg opfatter disse Forhandlinger i deres hele Sammenhæng saaledes, at man fra en mindre rigtig Anskuelse efterhaanden, lidt efter lidt, er kommen til den rigtige. Første Gang, da man vedtog en Jernbanelov, førtes Forhandlingerne i Rigsdagen fra en vis Side saaledes, at man skulde troe, at den midterste og vestlige Deel af Thyland var langt frugtbare og langt mere befolket end den østlige. Under disse heftige Rampe kom man da til det Compromis, at man vel vedtog et Slags Ostbane, men indsatte Nyemølle som et Pant eller en Garanti for Baretagelsen af Vestthyllands Interesser;